

Universitatea Babeș - Bolyai din Cluj - Napoca, România

Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor

Secția de Management

O TIPOLOGIE A OPORTUNITĂȚILOR PENTRU AFACERI
MICI ÎN SECTORUL ARAB DIN NORDUL ISRAELULUI:
UN STUDIU DE CAZ

REZUMAT

Depus la: Profesor Dr. Anca Borza

De către: Yousef Break

Pașaportul numărul: 39603671

Universitatea Babeș - Bolyai din Cluj - Napoca, România

Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor

Secția de Management

**O TIPOLOGIE A OPORTUNITĂȚILOR PENTRU
AFACERI MICI ÎN SECTORUL ARAB DIN NORDUL
ISRAELULUI: UN STUDIU DE CAZ**

REZUMAT

Depus la: Profesor Dr. Anca Borza

De către: Yousef Break

Pașaport numărul: 39603671

Cluj, 2014

Cuprins

	Pagina
Rezumat	3
Cuvânt cheie	4
Introducere	5
Prezentarea problemei	5
Ipotezele de cercetare	9
Întrebările cercetării	10
1. Revizia literaturii	10
2. Metodologia	16
Cercetarea prin metode mixte	16
Metodele de cercetare cantitative și calitative	18
Studiu de caz	21
Designul cercetării	22
Populația cercetării	23
Metodele analizei de date	23
3. REZULTATE ȘI DISCUȚIE	24
Factori de promovare în management	24
Rezultate cantitative	25
Caracteristici selectate ale societăților comerciale – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	25
Gradul mediu de inhibiție sau prevenție de către factori extrinseci a dezvoltării afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	25
Gradul mediu de inhibiție sau prevenție a factorilor de finanțare cu privire la dezvoltarea afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	25
Gradul de investiție mediu în afaceri și creșterea – întregul	26

eșantion	
Modelul SWOT pentru antreprenoriat	27
Modelul SWOT pentru management	28
4. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	29
Contribuția științifică anticipată	30
Beneficiul așteptat din studiul pentru promovarea sectorului micilor întreprinderi	32
Contribuția științifică a studiului	33
Recomandări pentru proprietarul întreprinderii	32-33
REFERINȚE	33-34

Rezumat

Acest studiu a fost realizat pentru a completa disparitatea și cunoștințele cu privire la micile întreprinderi în rândul populației arabe din Israelul de Nord. El are scopul de a culege informații actuale despre fenomenul studiat, de a explora atributele acestor întreprinderi și situația lor actuală și de a examina diferite caracteristici posibile între acest sector și sectorul evreiesc.

Toată lumea și în special cei care sunt familiarizați cu subiectul micilor întreprinderi știu cât de importante și vitale sunt ele pentru dezvoltarea economică și măsura în care ele își permit soluții la diversele probleme socio-economice.

Micile întreprinderi sunt considerate un motor al creșterii și reprezintă o importantă resursă economică pentru dificultățile și obstacolele existente. Ele sunt considerate o soluție economică și socială atât pentru minoritatea arabă în special, cât și pentru economia Israelului în general.

Întrebarea cercetării explorează ceea ce caracterizează micile întreprinderi în sectorul arab în Israelul de Nord, dacă există atribute unice și care este situația micilor întreprinderi față de cele din sectorul evreiesc.

Ipotezele de cercetare observă că se vor găsi diferențe între micile întreprinderi din sectorul arab și cele din sectorul evreiesc în Israel și că situația economică dificilă va exista în rândul micilor întreprinderi pentru că acestea prezintă dificultăți cu privire la infrastructură și distanță, finanțare, concurență și altele.

Primul capitol prezintă perspectiva teoretică și revizia literaturii despre acest subiect și despre probleme complementare.

Acesta este urmat de metodologia folosită în acest studiu de caz prin metode mixte, care combină metodele de cercetare calitative și cantitative pentru a echilibra dezavantajele fiecărei metode. Studiul calitativ a folosit interviuri semi-structurate pentru a culege informații de la oameni pe teren și de la experți în mod direct despre acest subiect pentru a înțelege în profunzime fenomenele studiate și analiza conținutului a fost realizată.

Cercetarea cantitativă a folosit un chestionar adresat oamenilor de afaceri din sectorul arab, pentru a compara și a diagnostica rezultatele din sectorul evreiesc în Israelul de Nord pentru a completa eșantionul și analiza rezultatele prezentate în diagrame și tabele.

Capitolul al treilea descrie eșantionul și rezultatele cercetării, inclusiv populația cercetării alcătuită din 92 proprietari de întreprinderi participante din sectorul arab al Israelului de Nord și 30 proprietari de întreprinderi din sectorul evreiesc în aceeași zonă geografică.

Discuția din capitolul al patrulea se referă la semnificația datelor găsite în secțiunile calitative și cantitative ale studiului în conformitate cu categoriile prezentate în studiu, urmat de capitolul al cincilea cu atributele, punctele forte, punctele slabe, factorii de promovare și inhibiție în ambele inițiative și management, reprezentate într-un model

original. Aceste rezultate sunt prezentate în detaliu într-un model SWOT. Acest capitol menționează concluziile care pot fi deduse din rezultatele obținute ca răspuns la întrebările cercetării și ce ar trebui să se învețe din studiu.

Cuvinte cheie: întreprinderi mici (SBE), antreprenoriat în Israel, sectorul arab, Israelul de Nord, antreprenoriat arab, arabii în economia Israelului/ managementul industriei mici, bariere în calea micilor întreprinderi (SBEs)

INTRODUCERE

Studiul propus se ocupă de micile întreprinderi în cadrul populației minoritare arabe din Israelul de Nord de la începutul anilor 2000 – începutul secolului al 21-lea. Minoritatea arabă în Israel reprezintă o sub-diviziune largă și diversificată a populației din Israel, care caută în mod constant să își lărgescă statusul economic și standardele. Această tendință, care este resimțită în sectorul Arab, urmărește parțial progresul natural spre un trai decent și prosperitatea populației generale, dar prezintă de asemenea caracteristici speciale dictate de particularitățile sectorului. Noi forme și tendințe au fost observate că au apărut în condițiile economice provocatoare ale secolului al 21-lea.

În ultimul deceniu, cetățenii arabi din Israel, care în prezent reprezintă 1,5 milioane de oameni sau aproape 20% din populația generală, s-au confruntat cu niveluri frustrant de scăzute de accesibilitate la resursele și serviciile S și în această privință rămân un sector slab (Sofer, Schnell, Drori, Atrash, 1995). Nu se găsesc suficiente locuri de muncă și rata șomajului rămâne la un nivel ridicat. Forța de muncă arabă per ansamblu câștigă mai puțin decât forța de muncă evreiască. În ciuda imersiunii rezonabile în mediul tehnologic al vieții moderne, sectorul arab rămâne în urmă în privința nivelului venitului general și se bucură de mai puține beneficii decât majoritatea evreiască (Sofer et al., 1995).

Majoritatea familiilor arabe locuiesc în nordul țării. Mulți locuiesc în zonele rurale și au interese tradiționale în agricultură. Capii familiilor au frecvent locuri de muncă ca furnizori de servicii în mediul apropiat, uneori în afara acestuia. Ei sunt profesioniști care au pregătire profesională ca profesori, asistenți sociali, agenți de vânzări și funcționari. Unii arabi sunt implicați în comerț și industrie. Antreprenoriatul arab este cunoscut ca fiind de mărime mică sau medie, cu excepții notabile (precum întreprinderile familiale arabe cu ridicata mari, celebre) (Biroul Central de Statistică al Israelului, [CBS] 2014).

Prezentarea problemei

Conform percepției economiei moderne la ora actuală, micile întreprinderi (SBEs) sunt considerate un „motor de creștere economică” (Decker, Schiefer, & Bulander,

2006; Ayyagari, Beck, Demirguc-Kunt, 2007). Micile întreprinderi și dezvoltarea acestora sunt considerate o resursă economică pentru că mărimea acestor întreprinderi le permite să fie flexibile și dinamice și le ajută să se extindă în ciuda numeroaselor dificultăți și bariere cu care se confruntă (Decker et al., 2006). În plus, acest antreprenoriat ar putea reprezenta o soluție eficientă pentru economiile întârziate precum economia sectorului Arab în Israel și contribuie la integrarea angajaților în piața muncii (Khatib & Solomon, 2006).

Cu alte cuvinte, motorul care impulsionează economia liberă la nivel global îl reprezintă micile întreprinderi (Decker et al., 2006; Ayyagari et al., 2007). În Israel, SBEs conduc economia și reprezintă o parte semnificativă a economiei Statului. În 2007 aproximativ 400.000 societăți comerciale au fost înregistrate - 99.3% din total, cu 55% din forța de muncă a Israelului angajată în aceste întreprinderi. În ciuda acestui fapt, există numeroase întreprinderi mici care funcționează în prezent în Israel și care aparțin de sectorul arab.

Ca parte a condițiilor economice provocatoare ale secolului al 21-lea și străduindu-se să îmbunătățească statutul și nivelul economic al sectorului arab în Israel, avântul de a pune bazele unor diverse afaceri în rândul minorității a început din anul 2000. De la începutul secolului al 21-lea, multe comunități arabe au creat un număr semnificativ de SBEs care se află în prezent în diverse stadii de dezvoltare. În mare parte, acestea sunt întreprinderi comerciale, de servicii personale sau întreprinderi meșteșugărești (Khatib & Solomon, 2006).

Conform prognozelor (Ministerul Industriei, Comerțului și Muncii din Israel 2010) numărul de SBEs în rândul minorității arabe este așteptat să crească și mai mult în viitor, datorită schimbărilor economice și sociale extreme care au loc în acea societate. În plus, prognozele demografice indică faptul că populația arabă din Israel, care în prezent cuprinde aproximativ 20% din populația globală a Statului Israel este așteptată să crească și să reprezinte aproximativ 25% până în anul 2030 (Yaffe, 2010). Astfel, în mod firesc este anticipată creșterea numărului de întreprinderi mici deținute de arabii din Israel. Acest lucru înseamnă că minoritatea arabă din Israel este o importantă forță economică care nu poate fi ignorată și ca o mare minoritate în acest stat are un potențial economic enorm pentru piața muncii din Israel.

Cu excepția importanței SBEs din minoritățile etnice ca o forță economică și în ciuda interesului global tot mai mare pentru aceste întreprinderi, această problemă nu a primit suficientă atenție pentru cercetare în Israel. De fapt, academia din Israel a rămas indiferentă la evenimentele din sectorul arab, în ciuda activității economice semnificative a minorității și efectului ei asupra economiei naționale. Astfel, în ciuda semnificației economice și potențialului economic al micilor întreprinderi în sectorul arab din Israel odată cu reducerea golurilor economice, de muncă și sociale, problema nu a primit atenția academică potrivită.

Un nou studiu realizat de Heilbrunn și Abu-Asbah (2011) examinează punctele slabe ale antreprenoriatului în sectorul arab. Cu toate acestea, se concentrează numai pe antreprenoriatul feminin, în timp ce utilizează metoda calitativă, așadar nu se pot emite supoziții despre micile întreprinderi din sectorul arab global.

De fapt, există un singur studiu realizat în ultimii ani care a abordat această problemă – studiul lui Khatib și Solomon (2006) a căror lucrare unică a dezvăluit principalele bariere, obstacole și riscuri cu care se confruntă micile întreprinderi în economia izraeliană-arabă. Acestea includ criza creditului și lipsa de surse de finanțare, în special în faza de pre-înregistrare, marketingul inițial, competențe de management și abilități de marketing. Studiul se concentrează numai pe două comunități în sectorul arab și o comunitate periferică în sectorul evreiesc. Există cu toate acestea date actualizate, unice și cuprinzătoare care lipsesc cu privire la fenomenul studiat încă de la începutul secolului al XXI-lea. Numeroase date actuale lipsesc cu privire la statutul, modelele economice, caracteristicile și nevoile unice ale micilor întreprinderi în sectorul arab din Israelul de Nord. În plus, lipsește un studiu actualizat care să examineze atât empiric cât și calitativ explicațiile și cauzele pentru disparitate în statut între micile întreprinderi din sectorul arab și micile întreprinderi din sectorul evreiesc, indiferent dacă se datorează unor probleme precum discriminarea, lipsa conștientizării, religia și tradiția sau alte cauze.

Multe lucruri au rămas de realizat. Prezentul studiu aparține acestui spațiu rarefiat și încearcă să aducă o contribuție în izolarea provocărilor care sunt specifice SBEs în sectorul arab, punând accentul pe inițiativele femeilor și identificarea factorilor de succes în ciuda obstacolelor cu care se confruntă și punând accentul pe inovație versus imitație.

În plus față de cele de mai sus, ar trebui remarcat că sectorul arab constituie o minoritate unică în Israel, care rămâne în urma majorității evreiești puternice din țară. Întreprinzătorii arabi israelieni nu acționează în gol. Ei locuiesc și concurează cu o majoritate evreiască și cu alte minorități. Standardele sociale și economice sunt stabilite în Stat de către curentul principal. Cea mai provocatoare sarcină este găsirea unor căi de cooperare valabile între sectorul economic arab și alți întreprinzători în beneficiul tuturor părților.

Constituirea cu succes și dezvoltarea unor noi firme a preocupat mult timp savanții în economie. Există numai dovezi limitate cu privire la circumstanțele constituirii firmei și creșterea la ora actuală în contextul izraelian arab. Astfel, se cunosc relativ puține lucruri despre SBEs în rândul minorității arabe din Israel în general și micile întreprinderi în majoritatea evreiască în particular și nu neapărat afacerile evreilor în comunitățile periferice.

În plus, ar trebui menționat în acest context că datele existente despre economia arabă și întreprinderile arabe în particular nu există și dacă există, sunt ambigue, datorită lipsei unor studii actualizate. Marea majoritate a întreprinzătorilor în sectorul arab acționează în mediul lor etnic periferic, astfel încât afacerile lor sunt în mare parte limitate la comunitățile arabe. Multe afaceri în sectorul arab sunt situate la domiciliu și nu sunt înregistrate sau raportate autorităților. Ele nu sunt supravegheate și datele despre ele sunt parțiale. Din punct de vedere teoretic, această abordare prezintă o mare provocare pentru cercetători. În plus, în multe privințe, proprietarii afacerilor arabe preferă să nu joace conform regulilor comune ale jocului în branșa relevantă. Ei tind să nu coopereze cu factorii relevanți pentru că în comunitatea arabă în general nu este ceva comun să raporteze la supraveghetori din orice sursă pe subiecte precum asigurarea unui venit, nivelul venitului, sursele venitului, etc., în special nu în întreprinderile familiale foarte mici. Cu toate acestea, nu este suficient să explice tăcerea academică cu privire la întreprinderile unui sector etnic care reprezintă 20% din populație.

Prin urmare, studiul propus a cules informații actuale și actualizate cu privire la fenomenul studiat și a examinat situația micilor întreprinderi în sectorul arab în Israel și cauzele sale. Studiul umple golul, adaugă date lipsă cu privire la micile întreprinderi din economia arabo-izraeliană și oferă o imagine cuprinzătoare și

actualizată cu privire la situația lor și potențialul ascuns prin intermediul unui micro-studiu bazat pe muncă de teren vigilență. Acest studiu a examinat statutul, caracteristicile unice și diferențele acestor întreprinderi în comparație cu statutul micilor întreprinderi din sectorul evreiesc. Prin urmare, este bazat pe datele culese din cartierele de afaceri ale sectorului arab în Israelul de Nord, prin chestionare și interviuri aprofundate. Ca parte a acestui studiu, datele au fost culese despre întreprinderile de la începutul secolului al XXI-lea, cu privire la diverse zone de muncă. Acest studiu are scopul de a încerca să evalueze actuala situație a micilor întreprinderi în sectorul arab, caracteristicile lor unice (precum zonele de muncă, locația, numărul de angajați și pregătirea lor profesională, etc.) și diferențele cu privire la alte întreprinderi.

Limitările timpului și locului împiedică acoperirea tuturor beneficiilor economice și sociale care ar evolua din familiarizarea cu situația și statutul micilor întreprinderi din sectorul arab și dezvoltarea acestora.

Spațiul este insuficient în această disertație pentru a detalia beneficiile economice și sociale considerabile care se vor dezvolta din familiarizarea cu situația și statutul SBEs în sectorul arab. Conceptul de inițiative de afaceri a fost implementat în ultimele decenii în contextul găsirii unor soluții la problemele prezentate mai sus. Analog, întreprinderile comerciale sunt cunoscute ca fiind legate de creșterea economică și producerea de valoare. În Israel, de asemenea, conștientizarea potențialului SBEs este tot mai mare. Aceste întreprinderi sunt de obicei flexibile, dinamice, inovatoare și se adaptează relativ bine la schimbările pieței. În Israel, la fel ca în restul lumii, aceste afaceri au o impact marcant asupra creșterii și asupra angajării datorită numărului lor mare și distribuției vaste. Aproximativ 75% din aceste întreprinderi în Israel sunt în comerț și servicii, cu o rată mare a creșterii produselor. Este obișnuită supoziția că creșterea SBEs este probabil să conducă la reducerea sărăciei pentru că ele oferă o cale de angajare pentru șomeri și un motor de creștere pentru economia Israelului. În vederea potențialului lor, factorii instituționali din Israel recomandă încurajarea SBEs ca o nevoie socială vitală și munca spre constituirea unor inițiative de afaceri (Zadik, 2007).

Ipotezele cercetării

Două ipoteze de cercetare principale sunt propuse:

1. Se vor găsi diferențe între SBEs în sectorul arab și în sectorul evreiesc în Israel pentru că majoritatea vor fi administrate în zonele rurale și periferice, în timp ce SBEs care aparțin evreilor vor funcționa în mare parte în zonele urbane și industriale, deoarece vor exista diferențe în domeniile ocupației, în caracterul familial și integrează mai puține femei decât în sectorul evreiesc.
2. Dacă situația financiară a SBEs în sectorul arab este reflectată ca fiind relativ inferioară celor din sectorul evreiesc, se vor găsi diferențe între SBEs în sectorul arab și cele din sectorul evreiesc în Israel.

Întrebările cercetării

Prezentul studiu încearcă să examineze în general ce caracterizează micile întreprinderi în sectorul arab în Israel.

1. Care sunt caracteristicile unice ale micilor întreprinderi în sectorul arab în special, care există de peste cinci-zece ani și care au reușit să crească și să supraviețuiască?
2. Care este situația acestor întreprinderi în legătură cu micile întreprinderi din sectorul evreiesc în Israel, în particular?
3. Care sunt, dacă există, factorii probabili care ar putea explica diferența între micile întreprinderi în sectorul arab și micile întreprinderi în sectorul evreiesc?

Aceste întrebări și întrebări mai specifice care apar din completarea interviurilor și din munca comparativă pe plan internațional constituie amprenta investigatoare a acestei cercetări.

II. REVIZIA LITERATURII

Revizia literaturii teoretice observă că în ultimii ani un număr tot mai mare de SBEs pot fi găsite la nivel global, deținute sau administrate de membrii minorităților etnice. În ultimul deceniu și ultimii ani în special, au existat (și încă există) schimbări semnificative în direcțiile de angajare în rândul acestor populații. Aceste schimbări sunt adesea orientate spre inițiative în general și spre inițiativele micilor întreprinderi în particular. Prin urmare, la ora actuală, inițiativele etnice și micile afaceri în rândul minorităților au devenit concepte foarte populare în societatea multiculturală modernă

(Jaegers, 2008; Levent, Masurel, Nijkamp, 2003). Se pare că abordarea SBEs în rândul minorităților rezultă în principal din necesitatea, din dorința de a scăpa de sărăcie sau datorită unei situații economice complexe prin munca pe cont propriu (Ram & Jones, 2008).

Acest lucru este similar cu minoritatea arabă în Israel, ale cărei inițiative de afaceri apar de obicei pe fondul că ele reprezintă un canal alternativ de angajare într-o societate care este inferioară economic (Zadik, 2007). Micile întreprinderi în general la ora actuală, și micile întreprinderi în minoritățile etnice în special sunt percepute ca organizații care sunt capabile să creeze și încurajeze creșterea economică în orașe și zonele periferice sau ca un instrument prin care minoritățile etnice își pot îmbunătăți statutul lor socio-economic slăbit (Levent et. al., 2003). Deși lipsesc informații despre micile întreprinderi ale minorităților etnice la nivel global, revizia observă că aceste întreprinderi au propriile lor atribute unice care sunt mai proeminente cu privire la micile afaceri „periodice” (Ram & Jones, 2003; Levent et. al., 2008). Israelul și minoritatea sa arabă nu sunt singuri în tot ce are legătură cu schimbarea modelele de angajare în ultimul deceniu, cu constituirea micilor întreprinderi și atributele unice ale acestor organizații (Khatib & Solomon, 2006; Zadik, 2007). De aici, se presupune în general că există diferențe între SBEs în sectorul minorității izraliene arabe și SBEs în sectorul evreiesc dominant.

Revizia a descoperit că în majoritatea cazurilor la nivel global afacerea minorității etnice este concentrată în zonele periferice, mai dezavantajate ale țărilor în care ele sunt active (Ran & Jones, 2008). Întreprinzătorii de afaceri din minoritatea arabă în particular sunt limitați la cadrele etnice tradiționale care produc bariere în calea expansiunii lor geografice dincolo de rețelele lor regionale (Schnell & Sofer, 2003), astfel încât micile întreprinderi sunt adesea limitate la sate și la zonele geografice ale întreprinzătorilor lor (Sofer et al., 1995; Drori & Lerner, 2002; Schnell & Sofer, 2002; Shaik, 2004; Heilbrunn & Abu Asba, 2011). Prin urmare, se presupune că SBEs care aparțin membrilor minorității arabe vor funcționa de obicei în zonele rurale și periferice, în timp ce SBEs evreiești vor funcționa de obicei în zonele urbane și industriale.

Literatura a descoperit de asemenea că SBEs din minorități se bucură la nivel global de atribute unice cu privire la zonele de muncă și heterogenitatea muncii. Spre

deosebire de sectorul SBE „obișnuit” care este caracterizat printr-o mai mare heterogenitate, sectorul micilor întreprinderi ale minorităților etnice este caracterizat prin centralitatea branșei și angajarea în activitatea tradițională și etnică (Levent et al., 2003; Ram & Jones, 2008). Astfel, micile întreprinderi ale minorităților etnice din întreaga lume tind să fie concentrate în sectorul serviciilor (în special în vânzarea cu amănuntul, alimentație și catering și restaurante, comerț și ospitalitate, transport, producția de îmbrăcăminte și industria textilă). (Inal, 2002; Panelul Național de Muncă, 2005). În mod similar, realitatea în rândul minorității arabe în Israel arată concentrarea în branșe și mici întreprinderi care se specializează în domenii tradiționale precum alimentația (Khatib & Solomon, 2006). Acești cercetători au remarcat că în ultimele două decenii constituirea unor diverse întreprinderi în rândul minorității arabe în Israel a cunoscut un avânt – de obicei întreprinderile în domeniile comerțului, serviciilor personale sau meșteșuguri. Astfel, s-a presupus că se vor găsi diferențe în zonele de muncă, astfel încât SBEs din acel sector se vor specializa mai mult în servicii personale, în meșteșuguri și profesiile tradiționale, în comparație cu SBEs din sectorul evreiesc. În mod similar, s-a presupus că se vor găsi diferențe cu privire la heterogenitatea în zonele de angajare, prin faptul că evreii sunt mai heterogeni și includ o varietate mai mare de branșe, în timp ce micile întreprinderi din sectorul arab se vor concentra pe un număr mai limitat de branșe.

Revizia literaturii remarcă de asemenea că micile întreprinderi în minoritățile etnice se bazează pe oameni care aparțin aceluiași grup etnic, de obicei membrii familiei și rudele care creează împreună o structură ierarhică plată (Levent et al., 2003). Aceste atribute se găsesc de asemenea în lumea de afaceri și în cultura de afaceri arabă în care modelul dominant al organizației de afaceri este întreprinderea familială-tribală (Fahed-Sreih et al., 2009; Hammoud, 2011). În lumea de afaceri izraeliană arabă, în care întreprinderile sunt mai mici și mai familiale (Khatib & Solomon, 2006), se presupune că SBEs în sectorul arab vor reflecta mai mult caracterul afacerii de familie, spre deosebire de SBEs evreiești.

Revizia literaturii remarcă de asemenea caracteristicile unice ale culturii de afaceri arabe, cu privire la diviziunea sexuală tradițională și excluderea femeilor din spațiul de afaceri public. Examinarea teoriei indică faptul că procesul de feminizare în afacerile arabe este încă în stadiul precoce, astfel încât această lume este încă considerată un spațiu masculin, la care femeile sunt considerate subordonate. Aceste

norme sunt ancorate în tradiția și religia islamică (Almog, 2009; Hammoud, 2011). În lumea arabă există obiecțiuni speciale la inițiativele de afaceri ale femeilor și rezultatul este că există bariere tradiționale cu care încă se confruntă femeile arabe care sunt interesate să participe în mod egal cu bărbații în economie și în afaceri și care participă la economia națională și globală (Mathew, 2010). În mod similar, femeile în societatea izraeliană arabă, care sunt interesate să fie întreprinzători și să înființeze întreprinderi nu se bucură de sprijinul familiei și suferă din cauza multor bariere culturale tradiționale (Lotan, 2005, 2011; Heilbrunn & Abu-Asbah, 2011). Se presupune, prin urmare, că SBEs în sectorul arab vor include mai puține femei, în comparație cu SBEs evreiești. Alte atribute demografice legate de întreprinderile din sectorul arab sunt legate de vârstă. În general, SBEs arabe pot fi caracterizate prin întreprinzători care încep să creeze propriile afaceri la vârstă foarte tânără, prin colectarea unei sume semnificative de bani, de obicei de la membrii familiei sau din economii independente. În plus, datorită stilului de familie al organizării SBEs, cei care lucrează în aceste întreprinderi sunt adesea membrii familiei nucleare, tineri și copii (Khatib & Solomon, 2006). Împreună cu o rată mare a șomajului în sectorul arab în Israel și lipsa de surse de angajare în zonele în care aceștia locuiesc, vârsta medie a angajaților în aceste SBEs pare să fie inferioară în comparație cu vârsta celor din sectorul evreiesc.

Revizia literaturii a descoperit de asemenea că afacerile minorităților etnice sunt relativ mici și au dificultăți mai mari în gestionarea provocărilor cu privire la alte societăți mici (Jaegers, 2008). Micile întreprinderi ale comunităților etnice din întreaga lume se confruntă cu dificultăți în dezvoltare și creștere, care își au originea în diferiți factori. Aceste întreprinderi adesea funcționează în mediile periferice în care varietatea potențialilor clienți este limitată de la început. Diversitatea produselor sau serviciilor lor este de asemenea limitată, unele din ele funcționând într-un mediu deosebit de competitiv în care prețul este principalul parametru. Astfel, majoritatea acestor întreprinderi sunt în concurență constantă cu alte nișe de pe piața economiei libere în care ele încearcă să supraviețuiască. În multe cazuri, aceasta este o concurență cu afacerile din curentul principal care sunt de obicei deținute de majoritatea dominantă din țară, care are resurse și mijloace mai mari (Ram & Jones, 2008). La toate acestea, ar trebui adăugate dificultățile limbii și barierele culturale, lipsa de cunoștințe de management, informațiile de afaceri și altele. Prin urmare, în

ciuda progresului în performanța micilor întreprinderi în rândul minorităților etnice, multe dintre acestea sunt încă „blocate” și prezintă dificultăți în creștere (Jaegers, 2008; Ram & Jones, 2008).

În opinia lui Khatib & Solomon (2006), care au realizat cercetarea lor în Israel, realitatea arată că în ciuda modificării mărimii întreprinderilor, ele sunt mici în ciuda creșterii numărului lor și al celor angajați în comerț în minoritatea izraeliană arabă. Acești cercetători au descoperit că această realitate este legată, printre alte lucruri, de concurența acerbă cu întreprinderile evreiești care lucrează în apropierea lor (Khatib & Solomon, 2006). Prin urmare, se presupune că SBEs arabe vor fi mici în comparație cu SBEs evreiești cu privire la parametrii acceptați precum numărul de angajați, cifra de afaceri anuală și bilanțul contabil. Revizia literaturii a descoperit de asemenea că situația economică a minorităților etnice la nivel global este mai dificilă pentru că există mai multe obstacole cu care acestea se confruntă. Dificultățile specifice ale acestor întreprinderi adesea împiedică grupurile minoritare să își realizeze proiectele de afaceri și să exploateze potențialul economic pe care îl întrușipează (Jaegers, 2008; Ram & Jones, 2008).

S-a descoperit că micile întreprinderi ale minorităților din întreaga lume suferă mai mult din cauza problemelor de acces la resurse de finanțare și economice. Datorită lipsei integrării sociale, întreprinzătorii etnici tind să colecteze bani de la familie și prieteni și nu de la bănci sau alte surse instituționale. Întreprinzătorii etnici aparțin unei societăți cu un statut socio-economic scăzut și nu întotdeauna au resursele financiare necesare pentru constituirea unei afaceri, ceea ce limitează mult posibilitățile lor de finanțare. Băncile nu sunt întotdeauna interesate să aloce credite acestor întreprinzători și afaceri de teamă că ei nu își vor îndeplini obligațiile financiare (Schnell & Sofer, 2002; Khatib & Solomon, 2006). La aceasta ar trebui adăugate atributele culturale ale afacerilor arabe conform cărora este puțin obișnuit să se adreseze instituțiilor financiare pentru a obține credite și mai obișnuit să colecteze bani de la familie, prieteni și rude (Sofer et al., 1995; Shaik, 2004; Drori & Lerner, 2002). În privința acestui fapt, se presupune că SBEs arabe vor suferi mai mult din cauza problemelor de finanțare în activitatea lor curentă.

Revizia literaturii arată că micile întreprinderi în rândul minorităților etnice din întreaga lume se bazează mai puțin pe sprijinul formal decât alte mici întreprinderi

medii. Întreprinzătorii micilor întreprinderi etnice preferă de obicei mai puțin să folosească rețelele guvernamentale formale pentru a obține asistență și informații, indiferent dacă din cauza lipsei informațiilor disponibile și accesibile sau datorită unei lipse a sprijinului și infrastructurilor adecvate sau care pot fi atribuite mai mult sferei limitate de sprijin în acest sector (Jaegers, 2008). În ciuda lipsei de resurse și infrastructuri fizice în micile centre de afaceri ale minorității arabe, sfera suportului guvernamental pentru micile afaceri în întreprinderile periferice și etnice nu este suficientă.

Sectorul Arab arată că există discriminare în ofertele guvernului pentru micile întreprinderi și în obținerea de credite. În mod similar, există o mare cantitate de birocrație care inhibă formalitățile de constituire de întreprinderi în sectorul arab (din cauza faptului că nu primesc autorizația de a angaja muncitori sau favorizarea întreprinderilor evreiești de către Ministerul Apărării). În plus, planul de afaceri și programele de finanțare a micilor întreprinderi în sector sunt puține și bugetele lor sunt relativ reduse (Cahanov, 2012; Azoulai, 2013). Cu alte cuvinte, există reclamații că suportul instituțional al afacerilor în sectorul arab este legat de dinamica relațiilor reciproce între mediul de afaceri arab și mediul instituțional. Astfel, de exemplu, în comparație cu micile întreprinderi situate în localitățile evreiești, infrastructurile în sectorul arab nu au fost îmbunătățite. Teoria în general indică neglijare, care este soarta sectorului arab în Israel, care este manifestată în lipsa considerației de către legislatură și instituțiile guvernamentale publice (Schnell & Sofer, 2002, 2003; Zadik, 2007).

Se presupune, prin urmare că SBEs în sectorul arab vor suferi mai mult din cauza discriminării din politica guvernamentală curentă care este manifestată prin lipsa accesului la resurse, probleme de infrastructură și neglijare. La toate acestea se adaugă faptul că proprietarii afacerilor din minoritățile etnice întâmpină dificultăți care sunt legate de limbă, lipsa cunoștințelor și familiarizarea cu procesele, legea sau reglementările relevante și tind să nu se bazeze pe serviciile de consultanță externe care ar putea să îi ajute (Khatib & Solomon, 2006; Zadik, 2007; Ram & Jones, 2008; Heilbrunn & Abu-Asbah, 2011). Acestor proprietari de afaceri le lipsesc informațiile de afaceri competitive, instrumentele și cunoștințele de administrare a afacerilor și promovarea tehnicilor de marketing. Proprietarii de afaceri arabi în Israel nu sunt diferiți de alte minorități etnice în această privință. Se presupune prin urmare că

proprietarii SBE vor demonstra lipsa familiarizării cu drepturile și obligațiile lor ca parte a deconectării lor de instituțiile publice, precum și lipsa conștientizării managementului afacerilor.

În final, revizia literaturii remarcă diverși factori inhibitori care sunt asociați cu atributele sectorului de afaceri Arab, ale cărui rădăcini constau în normele și valorile religioase tradiționale. Cultura de afaceri arabă este caracterizată prin fașionalism tribal-familial, protecționism și nepotism economic (Al Yahya & Vengroff, 2005; Almog, 2009; Hammoud, 2011). Aceste atribute tradiționale afectează caracterul culturii de afaceri și dezvoltarea în cadrul acestui sector, și prin urmare, de exemplu, companiile sau fabricile mari bogate în forța de muncă sunt rar găsite în sectorul arab (Almog, 2009; Hammoud, 2011). Aceste norme culturale creează o limitare care nu permite lumii de afaceri arabe să se despartă de perspectiva economică și să se dezvolte datorită tendinței, de exemplu, spre selectivitate în alegerea forței de muncă și alegerea factorilor de management (Almog, 2009; Aldreheim, Edwards, Watson, Chan, 2012).

În plus, studiile care au examinat cultura de afaceri arabă au observat că în general, în aceste societăți există atributele muncii de colectivism în comparație cu un indice scăzut de individualism. Cultura de afaceri arabă are un leadership autoritar care reflectă reguli și legi și regulamente stricte pentru a întări autoritatea și controlul în organizația de afaceri și pentru a promova interesele colective. Dar aceste interese nu sunt întotdeauna compatibile cu dezvoltarea întreprinderii (Dedaussis, 2004, in Hammoud, 2011; Al Yahya & Vengroff, 2005). În plus, normele religioase tradiționale ocupă un loc în modelarea stilului și caracterului afacerilor în lumea arabă. Cultura arabă tradițională educă în spiritul obedienței, paternalismului, conservatismului, conformității, colectivismului și valorilor verticale și de obicei nu inspiră spre excelența individuală și promovarea nevoilor individului necesare în lumea de afaceri competitivă (Hill et al., 1998; Almog, 2009). Domeniile de afaceri se dezvoltă prin tehnologia avansată, caracterizată printr-un stil nonconformist de gândire, prin gândire creativă, improvizație, valori orizontale, competitivitate și reușită (Hill, et al., 1998; Almog, 2009).

La toate acestea am putea adăuga barierele religioase tradiționale care împiedică femeile arabe să contribuie cu partea lor la lumea de afaceri (Lotan, 2005; Heilbrunn

& Abu Asba, 2011), sau degradarea normelor religioase tradiționale la oportunitățile de afaceri ale oamenilor de afaceri din sector, pentru că acestea includ izolare și relativa deconectare de lumea de afaceri evreiască (Almog, 2009). În această privință, se poate presupune că condiția economică inferioară a întreprinderilor în sectorul arab va fi legată de religie și tradiție.

III. METODOLOGIE

Cercetarea prin metode mixte

În plus la cele de mai sus, dezvoltarea unei metode de cercetare mixte provine din dezavantajele metodelor cantitative și calitative care au fost efectuate separate una de cealaltă. Astfel, de exemplu, în ciuda eficacității și clarității rezultatelor cercetării cantitative generalizarea, simplificarea și lipsa flexibilității legate de aceasta împiedică înțelegerea în profunzime a proceselor și în special, înțelegerea cauzalității și perspectivei istorice care a condus la acestea. În mod similar, aprofundarea și dezvoltarea planului care caracterizează cercetarea calitativă este adesea în detrimentul abilității de a conține rezultatele și o expune într-o măsură considerabilă la nevoia de a gestiona percepțiile subiective ale celor implicați în cercetare. Pe acest fundal, utilizarea unei analize de cercetare mixte favorizează avantajele fiecărei metode de cercetare și reduce dezavantajele lor cu o metodă care ajută la „acoperirea” dezavantajelor celeilalte metode.

În mod formal, analiza de cercetare mixtă este definită ca o metodă de cercetare în care cercetătorul culege și analizează datele și integrează rezultatele și concluziile care rezultă din acestea cu ajutorul unei analize de cercetare cantitative și calitative într-un cadru de cercetare. Principala lor paradigmă filozofică care stă la baza analizei de cercetare mixte este pragmatismul, de exemplu, în loc de a fi implicat în meticulozitatea care este necesară datorită metodei de cercetare selectate, cercetătorul alege o analiză de cercetare mai vastă care permite obținerea rezultatelor de cercetare în mod mai direct (Teddlie & Tashakorri, 2009).

Aici este important de remarcat că (Teddlie & Tashakorri, 2009) în trecut atitudinea academiei la această analiză a fost la un cadru în care două studii au fost realizate în paralel, fiecare cu o paradigmă diferită. Dar în ultimii ani această metodă de cercetare a fost recunoscută în sine, cunoscută în termeni de analiză de cercetare hibridă sau o

analiză complexă. În zilele noastre, așa cum s-a observat, termenul de „cercetare mixtă” este tot mai acceptat și a devenit mai popular în rândul multor cercetători.

Analiza de cercetare mixtă are mai multe aplicații în domeniul de cercetare. Unii cercetători pun accentul pe combinarea lor, care servește alternativ în diferite stadii ale cercetării (Johnson & Onwuegbuzie, 2004). Acest accent este solicitat pentru a face diferența între studiile în care există integrare între două metode de cercetare și între studiile în care două tipuri de informații sunt utilizate.

Pe scurt, alegerea unei analize de cercetare particulare nu este o decizie arbitrară. Este motivată de întrebările de cercetare actuale și de obiectivele cercetării, precum și de domeniul de cercetare și caracterul participanților la cercetare. Este influențată în particular de ideologia cercetătorului și comportamentul său cu privire la lume și realitate.

Din acest motiv, acest studiu care dorește să examineze atributele antreprenoriatului în sectorul minorității arabe din Israel, nu poate fi suficient cu alegerea unei metode de cercetare. Alegerea metodei calitative permite studierea și înțelegerea realității complexe în care întreprinzătorii din acest sector lucrează, dar va fi prea limitată pentru a oferi o imagine vastă a acestui segment de populație. În mod contrar, alegerea metodei cantitative va putea oferi introspecții agregate cu privire la atributele antreprenoriatului din acest sector, dar nu va putea pune lumină pe atributele unice ale acestuia și pe contextul unic în care acest sector operează. Din acest punct de vedere, ar trebui aplicată o metodă care va putea extrage beneficiul maxim din cele două paradigme de cercetare și accentua introspecțiile cu privire la studiul însuși din simbioza care există între ele.

Metodele de cercetare cantitative și calitative

Guba și Lincoln (1994) se referă la termenul paradigmă ca o colecție a artelor de bază a căror existență nu poate fi verificată sau demonstrată. Pe acest fundal, diverse metode de cercetare și metodologii s-au dezvoltat, care sunt unice în modelele lor diferite cu privire la natura cercetării. În general, o paradigmă de cercetare este o totalitate a percepțiilor. Aceasta nu numai rezumă modul în care cercetarea poate răspunde la întrebarea din cercetare, dar reprezintă, așa cum s-a observat mai sus, o

colecție de opinii cu o legătură și asociație între ele care reprezintă o abordare filozofică organizată (Rustomjee, 2001).

Astfel, de exemplu, paradigma cantitativă arată că există o realitate sau un adevăr unic care poate fi evaluat prin utilizarea unor mijloace statistice. Pe de altă parte, metoda calitativă provine dintr-o paradigmă naturală care susține că realitatea este, de fapt, percepția subiectivă internă a unei persoane, influențată și modelată în funcție de cultura din care provine acea persoană, de experiența sa personală și de modul în care ea percepe circumstanțele. Când aceste percepții sunt aplicate de cercetători, ele reprezintă o filozofie diferită, pentru că în timp ce cercetătorul cantitativ vede în datele empirice reprezentarea adevărului sau realității pe care dorește să o expună, cercetătorul calitativ încearcă să identifice anumite adevăruri în domeniul de cercetare și să examineze semnificația lor prin interpretarea realității. Prin urmare, introspecțiile ambelor tipuri de cercetători au tendința să fie limitate: concluziile cercetătorului cantitativ sunt influențate de natura datelor, în timp ce aceste date nu permit neapărat o reprezentare exactă, directă și cuprinzătoare a adevărului pe care ei au dorit să le expună inițial. Pe de altă parte, interpretarea cercetătorului calitativ este de asemenea afectată de punctul de vedere cultural, social și în mod notabil subiectiv al cercetătorului însuși, care va afecta modul în care el va interpreta realitatea (Rustomjee, 2001).

Pentru a înțelege diferențele între cele două paradigme de cercetare, este obișnuit să se examineze mai multe dimensiuni de diferențiere. Prima este dimensiunea ontologică existențială, care are scopul de a explora întrebarea realității cu care se ocupă cercetătorul (Stake, 1995), și de a descrie această realitate într-un mod care crește conștientizarea sa personală, precum și pe cea a participanților la cercetare (Shkedi, 2003). Cercetătorii care utilizează metoda constructivistă cred că modul în care ei înțeleg contextul în care un fenomen sau eveniment apărut este esențial pentru înțelegerea realității în care ele există. De aici, cercetătorii ontologici constructiviști se referă la importanța supremă pentru ordinea istorică în care evenimentele studiate au apărut, natura domeniului de cercetare și dinamica socială care a permis aparițiile și aceasta necesită înțelegerea critică a domeniului acestui eveniment (Stake, 1995).

În contrast, metoda cantitativă care provine din abordarea pozitivistă a realității, a explorat attributele selectate ale fenomenului sau ale procesului într-un mediu

controlat, în timp ce utilizarea metodei matematice logice a contribuit la formularea și generalizarea realității. În acest cadru, cercetătorul ar trebui să fie obiectiv și să nu facă discriminări și în mod special nu poate influența fenomenul, procesul sau modul lor de măsurare într-un mod care ar putea influența concluziile obținute din datele și măsurătorile culese. În plus, în cazurile în care această implicare, de exemplu, în cazul testelor de laborator sau utilizarea unui grup de control, cercetătorul ar trebui să fie extrem de atent cu privire la principiile morale și etnice (Rustomjee, 2001).

Aici ar trebui menționată diferența între metoda pozitivistă și metoda constructivistă în interpretarea datelor empirice. Metoda pozitivistă se străduie să organizeze informațiile din punct de vedere ierarhic și să le prezinte în mod linear, cu alte cuvinte, în mod direct și inechivoc. În contrast, metoda constructivistă se străduie să organizeze informațiile într-un mod multi-dimensional, care ilustrează zonele în care există consens cu privire la subiectul studiat și zonele în care există diferențe de opinie cu privire la stilul de interpretare și legăturile între fenomenele și procesele care urmează să fie cercetate, pe măsură ce acestea rezultă din datele empirice (Shkedi, 2003).

O altă dimensiune pentru examinarea diferențelor între paradigmele de cercetare este dimensiunea epistemologică (a cunoașterii). Această dimensiune are scopul de a examina și învăța ce este cunoașterea, cu este generată și cum poate fi extinsă în contextul cercetării. Diferențele prezentate mai sus între metoda pozitivistă și metoda constructivistă sunt manifestate în contextul acestei dimensiuni. Cercetarea pozitivistă va vedea în fenomenul examinat realitatea sustenabilă care este de sine stătătoare și nu depinde de cercetător. Ca urmare a acestei abordări se presupune că fenomenul investigat nu este aleatoriu, ci funcționează consecvent într-o anumită ordine, cunoscută și stabilită în avans. Din această presupunere rezultă faptul că cercetătorii pot identifica aceste modele de apariție și pot să le diferențieze de alte evenimente (evenimentele regulate), și prin urmare, să identifice conexiunile și atributele care explică aceste fenomene (Rustomjee, 2001). Pe de altă parte, cercetarea calitativă constructivistă va încerca să înțeleagă și să studieze fenomenul așa cum este perceput de cei care l-au experimentat în practică. O perspectivă mai largă operează aici, conform căreia apariția unui fenomen nu este neapărat o realitate universală și fixă, ci un eveniment care este perceput ca fiind excepțional sau unic numai de cei care l-au experimentat. De aici, modul de a înțelege această realitate relativă și subiectivă unică

este supus înțelegerilor care sunt experimentate în practică, precum și condițiile și realitatea care le-au adus la această experiență și la această percepție a realității (Rustomjee, 2001).

Metoda cantitativă pozitivistă permite o diferențiere mai clară între realitate și percepția subiectivă și prin urmare, utilizează diferite instrumente (statistice) pentru concluzii obiective. Spre deosebire de aceasta, metoda calitativă constructivistă se concentrează pe aspectul subiectiv și susține că permite un factor critic pentru înțelegerea fenomenului studiat. De fapt, conform acestei abordări obiectivismul este rezultatul abilității de a identifica zonele în care există o consecvență între percepția realității și interpretarea sa introdusă de participanții la cercetare (Stake, 1995).

Diferențele esențiale între cele două paradigme de cercetare au condus la multe diferențe de opinie cu privire la calitatea, eficacitatea și calitatea practicii de cercetare, în timp ce oferă proeminență avantajelor și dezavantajelor prezentate în fiecare metodă. În același timp, este recunoscut în ultimii ani că această diversitate și variația vor aduce beneficii universului cercetării, într-un mod în care combinarea lor contribuie la validitatea și fiabilitatea cercetării în general (Hakohen & Zimran, 1999). Motivul constă în faptul că cele două metode de cercetare au obiective de cercetare diferite. Cercetarea calitativă are scopul de a îmbunătăți conștientizarea și înțelegerea fenomenelor și diverselor procese printr-o descriere exactă a realității. Înțelegerea îmbunătățită și conștientizarea sunt bazate pe o combinație a cunoștințelor teoretice și gândirea critică inductivă, care sunt rezultatul evenimentelor. În contrast, obiectivul metodei cantitative este de a testa diverse posibile teorii pentru a le confirma sau respinge prin examinarea deductivă a legăturilor între variabile (Guba & Lincoln, 1994). Diferențele între cele două paradigme de cercetare pot fi observate în tabelul nr. 1 de mai jos.

Studiu de caz

Metoda de cercetare utilizată într-un studiu de caz este metoda inductivă, mai exact, metoda prin care studiul și analiza unui singur caz permit obținerea mai multor puncte de vedere generale despre subiectul studiat. Acest fapt a transformat studiul de caz într-un mijloc popular de a explora comportamentul uman, personal și organizațional și procesele care caracterizează indivizii (Stake, 2000).

Analiza unui caz individual, de exemplu un caz de test, poate fi unic și special, inclusiv observații și culegerea datelor, inclusiv semnificațiile pe care cercetătorul le aduce cu el cu privire la subiectul de cercetare, prin care modelele epistemologice și cunoștințele despre viața socială sunt construite, care sunt pot oferi o explicație pentru comportamentele umane în general și este prin urmare denumită teoria descriptivă (Hammel, 1992). Aceste caracteristici transformă studiul de caz într-o metodă de cercetare comună în multe domenii ale artelor și științelor și bineînțeles în științele comportamentale și sociale precum sociologia, antropologia, psihologia, consilierea organizațională și educația (Robson, 1993). În plus, această metodă de cercetare s-a bucurat de diverse nume de-a lungul anilor și a fost inițial asociată cu metoda de cercetare calitativă. Dar la ora actuală o metodă mai extinsă este acceptată cu privire la această metodă de cercetare, care provine din semnificația cuvântului „caz”. Aceasta este o expresie care poate servi pentru o descriere a unei varietate de situații, evenimente sau pretenții. Această diferențiere este deosebit de importantă pentru că termenul „caz” nu aparține unei șanse sau eveniment aleatoriu, ci exact inversul. Se referă în mod deliberat la intenția de a identifica în ea modele fixe care sunt tipice pentru comportamentul uman, care pot fi incluse în cazuri sau alte populații. Cu alte cuvinte, analiza cazului poate ridica probleme aleatorii, dar nu acesta este aspectul principal al analizei. Acesta este identificarea atributelor cazului care nu sunt aleatorii, dar pot fi caracteristice mai multor cazuri (Antonovsky, 2013).

Designul cercetării

Stadiul	Obiectivul	Instrumentele cercetării	Obiectivul	Populația cercetării
Stadiul 1: cercetarea mixtă calitativă + cantitativă	Studiu exploratoriu	Interviuri semi- structurate cu experți despre managementul afacerilor în sectorul arab în Israel	Culegerea datelor din domeniu pentru a elabora chestionarul închis	Cinci interviuri cu experți despre SBEs, cinci proprietari de afaceri, cinci funcționari
	Culegerea datelor despre managementul SB în sectorul arab, dificultăți,	Chestionar închis	Analiza pentru înțelegerea problemelor legate de managementul SB în sectorul	122 participanți, 92 proprietari SB arabi, 30 proprietari de

dileme	arab în Israel	SB evreiești	
Stadiul 2	Interviuri cu profesioniști, experți despre managementul SBs în sectorul arab	Aprofundarea, ascuțirea, construirea modelului	Aceeași populație

Populația de cercetare

Populația de cercetare a inclus 122 participanți, din care 92 au fost proprietari de întreprinderi arabe și 30 au fost proprietari de SB evreiești. Cinci interviuri au fost realizate cu experți despre SBEs, cu cinci proprietari de întreprinderi și cu cinci funcționari. Pentru a elabora acest punct, atât intervievații cât și experții au inclus academicieni și întreprinzători, proprietari de SB arabi și evrei în Israelul de Nord și membrii instituției care îndeplinesc funcții despre subiectul investigat, indiferent dacă în numele guvernului central sau al guvernului local. În plus, 15 interviuri au fost realizate.

Metodele analizei de date

Primul stadiu al analizei de date de conținut a început cu ascultarea și transcrierea interviurilor înregistrate, în timp ce scriam comentarii. În al doilea stadiu, datele au fost reprezentate și codificate, în timp ce căutam teme și subiecte repetitive. Trebuie remarcat că interviurile au inclus un anumit conținut care nu a fost găsit relevant pentru cercetare și a fost astfel exclus din analiza conținutului. Al treilea stadiu a reexaminat diviziunea care a fost creată. Toate aceste rezultate au fost plasate unele lângă celelalte în încercarea de a localiza tendințe și modele repetitive. În final, categoriile au fost unificate în mai multe subiecte principale.

În plus, studiul a fost realizat ca un studiu cantitativ. Analiza datelor a fost realizată cu ajutorul programului SPSS și a permis analiza statistice. Analiza întrebărilor de cercetare a fost realizată în principal într-un mod descriptiv, care poate indica atributele SBEs în sectorul arab în Israelul de Nord și proprietarii lor.

IV. REZULTATE

Factorii de promovare și inhibiție în antreprenoriat

Factori externi /extrinseci

Factori de reglementare și constituire/guvernul local

Periferia și infrastructura locale

Situația politico-socială a majorității sau minorității

Globalizarea

Mediul și cultura de afaceri

Asociații non-profit, societăți

Factori interni / intrinseci

Managementul și organizarea eficientă a echipei, marketing și eforturi de vânzări, inspecția internă

Planificarea afacerii

Dezvoltarea afacerii – training/consultanță/îndrumare

Creativitatea/ inovația/ scopul și viziunea

Alegerea domeniului ocupațional adecvat/planificarea afacerii

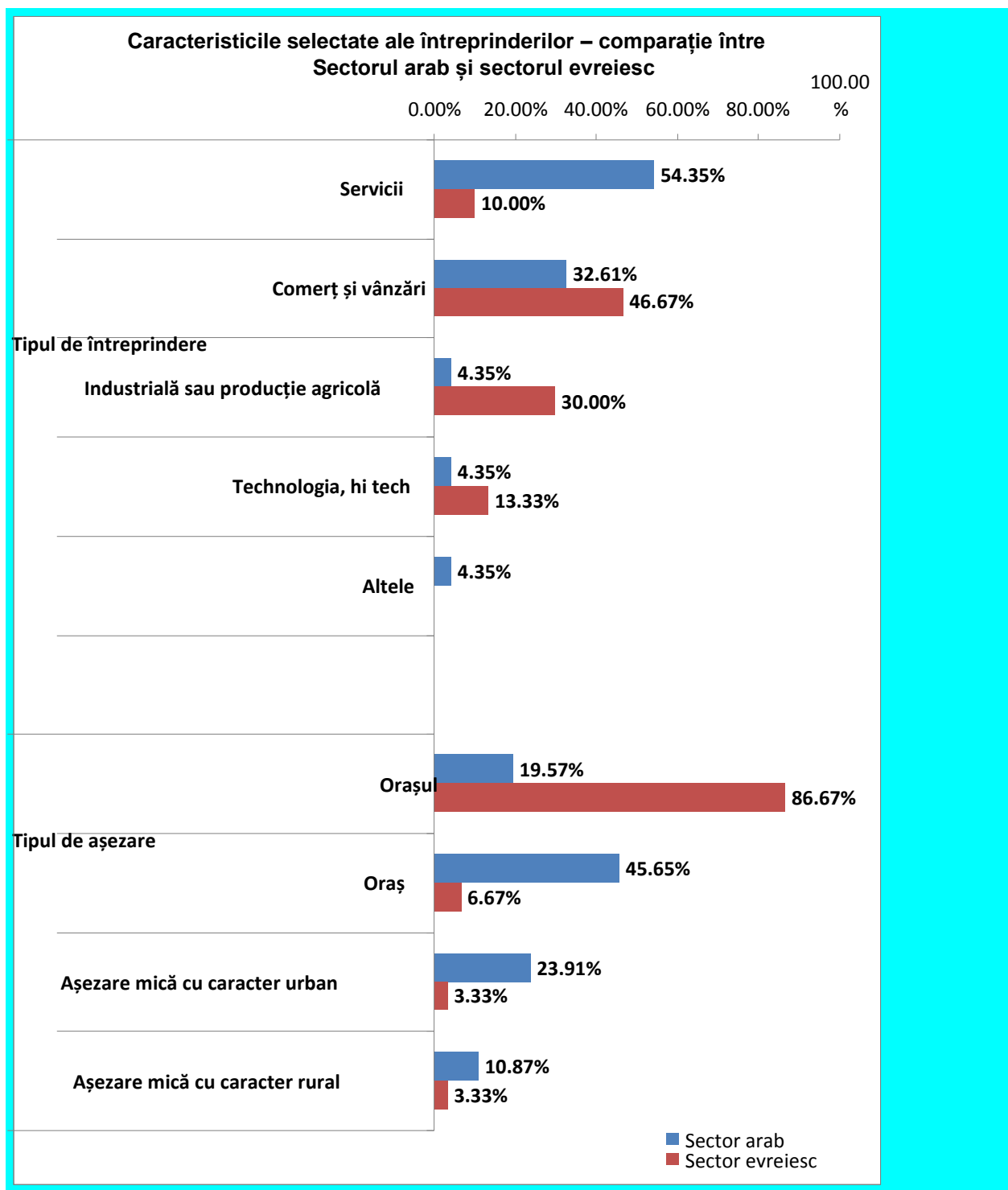
Investiția și finanțarea/capitalul privat

Serviciul clienți

Factorii de promovare în management

Factori externi/extrinseci	Factori interni/intrinseci
Cultura de afaceri și mediul - reglementarea	Abilitatea administrativă, organizațională și de monitorizare
Fără dificultăți de pătrundere pe alte piețe	Atribute personale ale managerului și munca în echipă coezivă
Distanța geografică de la centru sau de la de la punctul focal al clientului	Cunoștințele profesionale și experiența profesională
Deficitul zonelor industriale	Comunicarea cu clienții
Finanțarea prin împrumuturi/fonduri guvernamentale și sprijin financiar	Managementul financiar și fluxul înregistrat
Nici un impact sau exploatarea pozitivă a originii etnice	Managementul resurselor umane
	R&D

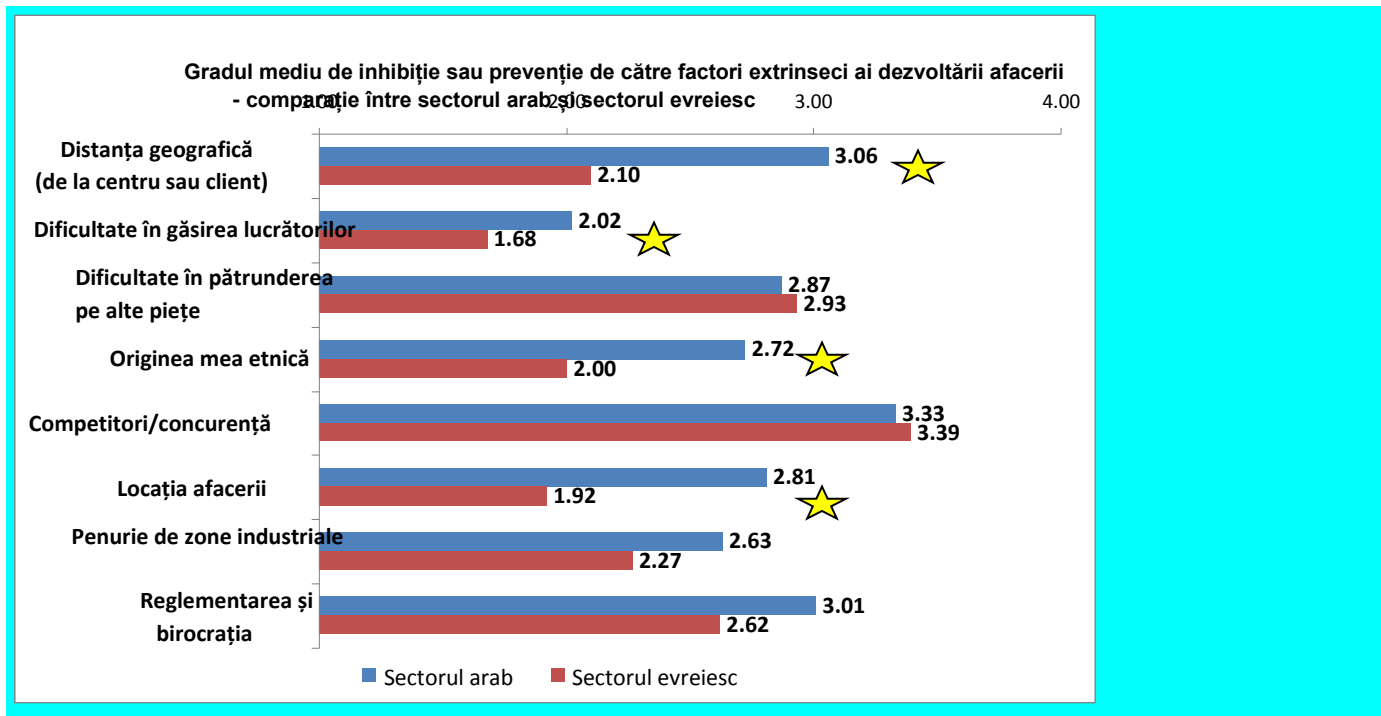
Rezultate cantitative

Caracteristicile selectate ale întreprinderilor – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc

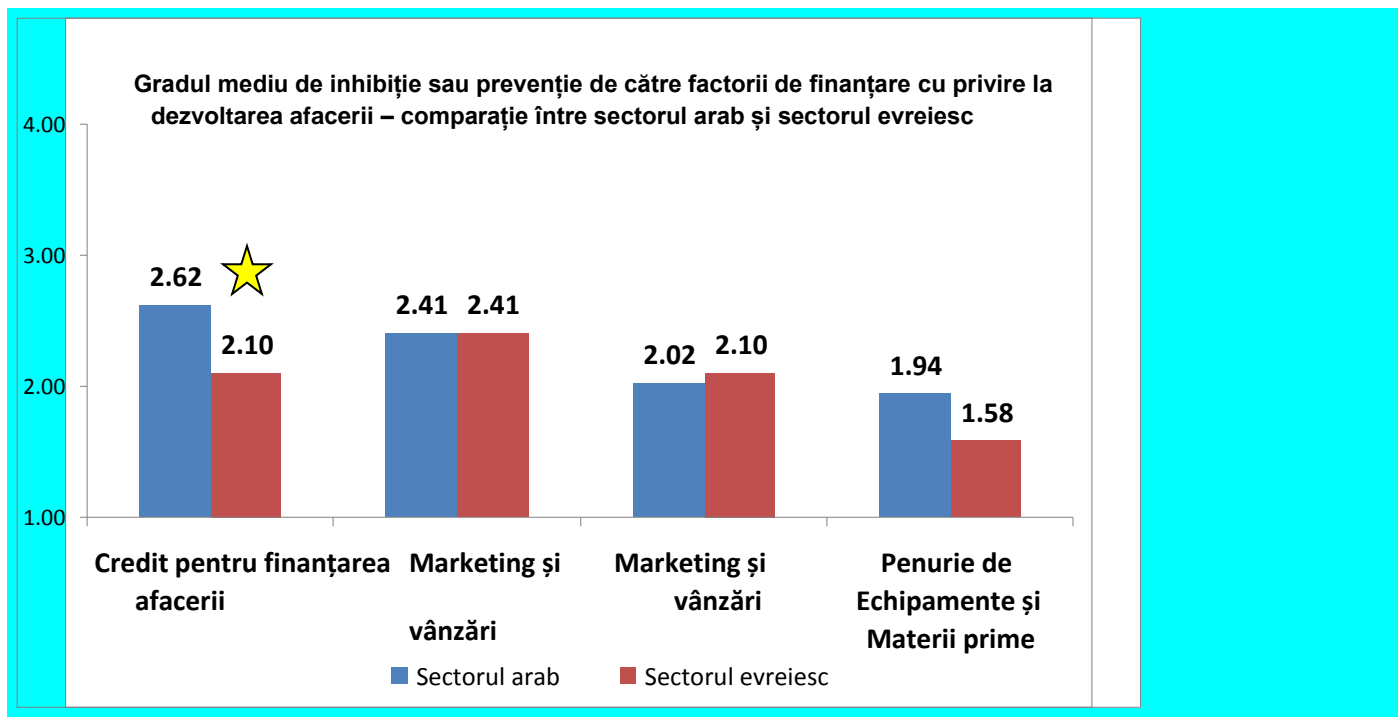
În general, majoritatea întreprinderilor aparțin următoarelor branșe economice: servicii științifice și tehnice profesionale (11.48%), construcții (9.02%), catering și ospitalitate (8.20%) și informații și comunicații (8.20%). În sectorul arab, majoritatea întreprinderilor aparțin de domeniul serviciilor profesionale, științe și branșa tehnică (10.87%), construcții (10.87%), și catering și ospitalitate (9.78%). În același timp, majoritatea întreprinderilor din sectorul evreiesc se ocupă cu servicii profesionale, științifice și tehnice (13.33%) managementul sănătății și suport și asistență socială (13.33%).

În cadrul întregului eșantion și în sectorul arab, majoritatea afacerilor sunt servicii (43.44% și respectiv 54.35%) sau comerț și vânzări (36.07% și respectiv 32.61%). În cadrul sectorului evreiesc, majoritatea afacerilor sunt în comerț și vânzări (46.67%) sau producție, industrie și agricultură (30%).

Notă: Steluțele indică diferențele semnificative

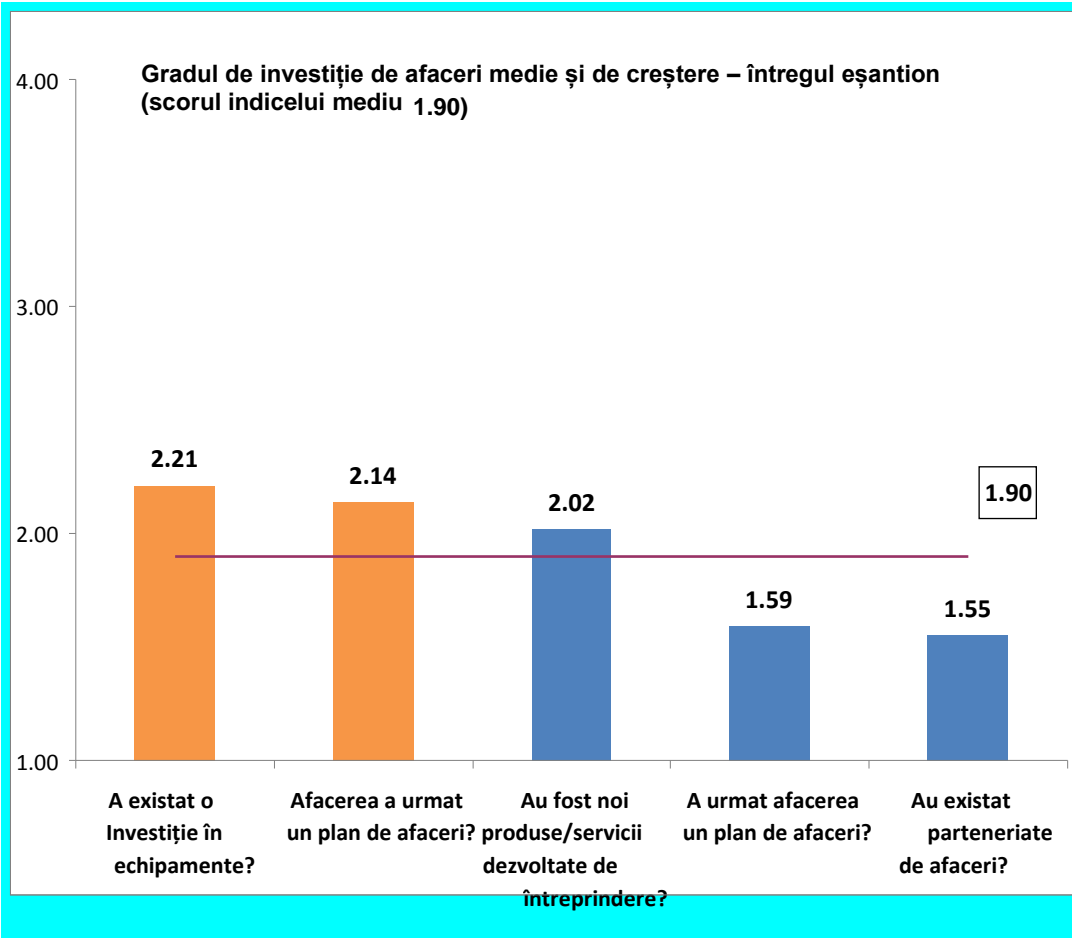
Gradul mediu de inhibiție sau prevenție de către factorii extrinseci ai dezvoltării afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc

Notă: Steluțele indică diferențe semnificative

Gradul mediu de inhibiție sau prevenție a factorilor de finanțare cu privire la dezvoltarea afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc

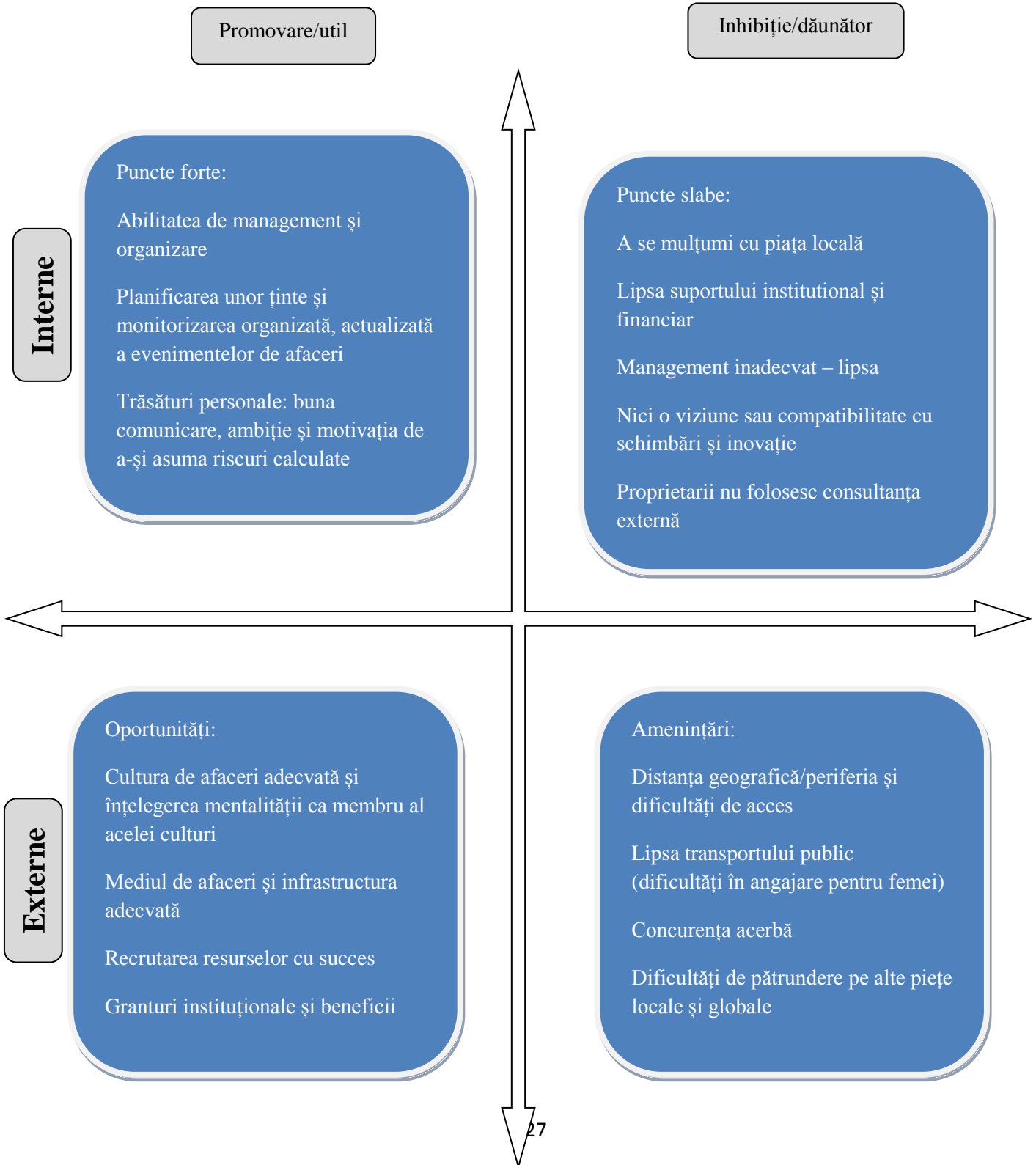
Rezultatele cercetării indică faptul că nu au fost găsite diferențe semnificative în gradul de inhibiție sau prevenție de către factorii de finanțare în general a dezvoltării afacerii între sectorul arab și sectorul evreiesc. Cu toate acestea, a fost găsită o diferență semnificativă între cele două grupuri cu privire la impactul creditului pentru factorul de finanțarea afacerii în mod special. Astfel creditul pentru finanțarea afacerii inhibă sau împiedică dezvoltarea afacerii într-o măsură semnificativ mai mare în sectorul arab în comparație cu sectorul evreiesc (2.62 în comparație cu 2.10).

Gradul de investiție de afaceri mediu și de creștere – întregul eșantion

În general, gradul de investiție și creștere a afacerii a fost găsit a fi moderat – scăzut în întregul eșantion de oameni de afaceri care au participat la studiu (media 1.90 din 4). Cea mai mare investiție în afaceri este manifestată în următoarele domenii: echipamente/alte mijloace necesare pentru producție și aprovizionarea cu produse (2.21), activitatea de afaceri în conformitate cu un plan de afaceri (2.14), în timp ce cea mai scăzută investiție a fost manifestată în parteneriatele de afaceri cu alte întreprinderi (1.55).

Modelul SWOT pentru antreprenoriat

Modelul SWOT pentru management

Promovare/util

Inhibiție/dăunător

Interne

Puncte forte:

Trăsături personale – motivație ridicată

Carismatic, pregătit să își asume riscuri calculate, independent, creativ, vizionar, capital independent

Motive sociale – condiții mai bune de muncă și trai, alegerea domeniului de lucru dorit

Puncte slabe:

Inițierea unei afaceri datorită lipsei unui loc de muncă

Probleme cu finanțarea capitalului independent

Adoptarea unui model de reprodus

Start rapid al initiative fără un plan de afaceri sau verificarea viabilității și a programului de implementare

Externe

Oportunități:

Pregătirea pentru acceptarea sfaturilor și îndrumărilor

Sprijin guvernamental (chiar dacă numai parțial)

Credite garantate de stat; pregătire de către bănci

Întreprinzătorii preferă să înceapă de la locația lor rezidențială

Amenințări:

Deficit de consultanță și îndrumare

Lipsa sprijinului autorității instituționale, guvernamentale și locale

Dificultăți cu reglementarea

Locația întreprinderii este inaccesibilă/periferică

Finanțare instituțională/bănci/fonduri

V. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

Nu se poate nega faptul că micile întreprinderi în economia modernă sunt considerate un motor de creștere și o importantă resursă economică pentru că sunt flexibile și dinamice în ciuda obstacolelor și dificultăților. Prin urmare, în statul Israel, la fel ca în restul lumii, SBs joacă un rol cheie în economia locală. Numărul lor este estimat la 486,000 (conform Biroului Central de Statistică din Israel, 2014): jumătate din producătorii industriali și comerciali utilizează 55% din angajați.

Rezultatele cercetării permit cadre de dezvoltare și pregătirea comercială pentru SBs în sectorul arab, precum și dezvoltarea regională pentru partea de nord a țării, unde există unicitate care ar trebui exploatată. Se observă o lipsă de exploatare a potențialului economic în sectorul arab.

Există o nevoie de monitorizare aprofundată a bugetelor de către guvern pentru a umple disparitățile în promovarea comunității arabe cu privire la aspectele economice și sociale. Integrarea arabilor academici și femeilor arabe în piața muncii prin constituirea unor centre de îndrumare profesională în localitățile arabe și investiții în infrastructuri și transportul public vor promova cu siguranță acest aspect.

În vederea celor de mai sus, cercetătorul recomandă o examinare aprofundată a fiabilității rezultatelor acestei lucrări. El recomandă o cercetare mai extensivă care ar include mai multe interviuri cu experți despre micile întreprinderi în sectorul arab pentru a examina abilitatea de a generaliza. În acest context, extinderea studiului pentru a include alte zone ale Israelului în care funcționează micile întreprinderi arabe (precum în Negev în sudul Israelului) pentru a obține puncte de vedere și noi comentarii și pentru a crește abilitatea de a generaliza despre sectorul afacerilor arabe în Israel. Cercetarea viitoare va recomanda utilizarea acestor măsurători în timp, pentru a reduce cât mai mult impactul evenimentelor care apar aproape de momentul completării chestionarelor de către participanți. Dacă studiile suplimentare vor indica rezultate similare, factorii și membrii instituției implicate în promovarea micilor întreprinderi în general și a celor din sectorul arab în particular, vor lua acest lucru în considerare când vin în contact cu întreprinzători din sectorul arab.

Cercetătorul sugerează în continuare examinarea în profunzime a variabilelor socio-demografice ale participanților, precum vârsta, sexul și educația, precum și atributele personale, în vederea importanței care a apărut în studiul actual. În mod similar, variabilele de intervenție suplimentară ar trebui să fie examinate, care sunt legate de cultura și tradiția arabe, pentru a obține noi puncte de vedere cu privire la oportunitățile micilor întreprinderi în acel sector și atributele lor. În plus, cercetarea viitoare ar trebui să includă echipe de cercetare pentru a manifesta aspecte suplimentare generate în mod natural din munca în echipă și contribuția reciprocă.

Cercetătorul recomandă de asemenea extinderea acestui studiu cu privire la clarificarea factorilor slabi dezvoltăți, precum integrarea membrilor minorității arabe în industrie, hi tech și training pentru a exploata acest potențial, pregătirea infrastructurii pentru inițiative de afaceri adecvate. Instruirea și creșterea conștientizării inițiativelor și managementul afacerii este o pârghie pentru dezvoltarea economică și soluționează diverse probleme precum angajarea, ridicarea nivelului de trai și exploatarea resurselor umane. Instituțiile oficiale ar trebui să participe la încurajarea și investirea în inițiativele micilor întreprinderi în sectorul arab.

Fiabilitatea în acest studiu reflectă întregul proces, inclusiv dovezile culese cu explicațiile stadiilor lucrării. Aproape fiecare afirmație a fost bazată pe literatura de cercetare și pe rezultatele care au însoțit fiecare afirmație cu exemple detaliate.

Validitatea a fost asigurată prin ancorarea teoretică a rezultatelor, prin triangulație și prin punerea întrebării dacă colegii ar fi explicat rezultatele în același mod ca cercetătorul.

Contribuția științifică anticipată

Discutarea subiectului creșterii întreprinderilor mici și mijlocii în întreprinderi mari este cu siguranță adecvată. Acest sector se presupune că realizează potențialul preferat în locul celui existent, pentru că este un motor de creștere al economiei Israelului și contribuie la dezvoltarea unei economii stabile. Studiul subiectului merită pentru că fenomenul eșecului micilor întreprinderi în Israel este considerabil și îngrijorător.

„În fiecare an 45.000 noi afaceri sunt deschise în Israel, majoritatea dintre ele mici întreprinderi, iar 39.000 întreprinderi se închid. Există o creștere netă de 6.000 întreprinderi în medie în fiecare an. Cu toate acestea, creșterea depinde de variabile micro-economice precum schimbarea în produsul de afaceri și astfel proporția sa se modifică" (www.tamas.gov.co.il).

(Felsenstein, 2008).

Examinarea segmentării micilor întreprinderi în Israel a descoperit că infrastructura și construcțiile reprezintă 10%, comerțul și serviciile reprezintă 76%, agricultura – 4%, turismul – 4%, industria – 6% (Felsenstein, 2008).

Propunerea este bazată pe datele din domeniu care examinează și dezvăluie barierele în calea creșterii afacerii și măsura impactului fiecărui factor ca o barieră și/sau obstacol pe baza literaturii profesionale din Israel și străinătate, din baze de date relevante.

Rezultatele cercetării permit implementarea lor în rândul factorilor implicați în acest subiect. Ele permit o parte a soluției la problema existentă și un răspuns la creșterea întreprinderilor existente pe termen scurt și pe termen lung.

Nu există nici o îndoială că acest studiu este unic și oferă puncte de vedere noi în acest subiect.

- Acest studiu răspunde la întrebări în dezvoltarea a ceea ce caracterizează întreprinzătorii și proprietarii întreprinderilor cu privire la punctele forte și punctele slabe pentru găsirea soluțiilor adecvate și familiarizarea cu mediul de afaceri din care ei fac parte.
- Studiul clarifică probleme importante care sunt neclare sau au fost menționate numai parțial.
- studiul are implicații practice cu diferite entități implicate și care vor fi luate în considerare.
- Studiul oferă noi direcții de cercetare pentru completarea subiectului în mod cuprinzător cu o conceptualizare clară și nouă.
- studiul permite identificarea subiectelor neglijate cu privire la antreprenoriatul în afaceri în sectorul arab.

Beneficiul așteptat din studiu pentru a promova sectorul micilor întreprinderi

Importanța micilor întreprinderi și importanța lor pentru economie și creșterea economică nu ar trebui repetată la infinit.

Beneficiul așteptat din cercetare este să creeze cunoștințe ca o soluție la problema barierelor în calea creșterii micilor întreprinderi în încercarea de a răspunde la întrebările: Ce transformă o mică întreprindere într-o întreprindere mijlocie? Și ce transformă o întreprindere mijlocie într-o întreprindere mare? Ce motivează aceste procese? Cu alte cuvinte, dificultățile și barierele cu care se confruntă întreprinderile mici și mijlocii în încercarea lor de a crește. Studiul revizuieste și aprofundează aceste bariere și expune cititorului dificultățile întâmpinate pentru a permite proprietarilor de afaceri să se protejeze, să devină conștienți de greșeli similare și de posibilitățile și alternativele oferite și de a face față acestora.

Contribuția științifică a studiului

Nu există nici o îndoială că studiul are o contribuție științifică unică. Nici un studiu similar nu a fost realizat.

- Studiul răspunde la întrebările care au fost adresate cu privire la atributele întreprinzătorilor și proprietarilor de întreprinderi și punctele lor forte și slabe, pentru a găsi soluțiile adecvate și a ne familiariza cu evenimentele din mediul afacerilor în care micile întreprinderi funcționează.
- Studiul clarifică aspecte importante care nu sunt clare sau care au fost doar menționate.
- Studiul are implicații practice dacă diverși factori implicați ar trebui analizați.
- Studiul propune noi direcții de cercetare și recomandă o conceptualizare nouă și mai cuprinzătoare.
- Studiul permite identificarea unor teme care ar trebui abordate cu privire la inițiativele de afaceri în sectorul arab.

Recomandări pentru proprietarul unei întreprinderi existente

- Un manager într-o întreprindere existentă ar trebui să fie la curent cu situația întreprinderii și abilitatea sa de a satisface mediul în care funcționează;

- Managerul ar trebui să aibă o viziune și obiective pe termen scurt și pe termen lung și să se familiarizeze cu toți partenerii de afaceri;
- Comunicarea și PR adecvat cu personalul și clienții;
- factori profesionali intrinseci cu funcții adecvate precum managementul financiar și fluxul de numerar, marketing și managementul vânzărilor, investiție și dezvoltare, serviciul clienți și o relație adecvată cu furnizorii în funcție de tipul de întreprindere;

REFERINȚE

- Al Yahya, K. & Vengroff, R. (2005). *Organizational culture and participatory management in non-democratic regimes: The case of Saudi Arabia*. Annual Meeting of the American Political Science Association, Washington D.C. Sept 1-4.
- Aldraehim, M., Edwards, S. L., Watson, J., & Chan, T. (2012). Cultural impact on e-service use in Saudi Arabia: The role of nepotism. *International Journal for Infonomics*, 5(3), 655-662.
- Almog, A. (2009). *Patterns of employment and income amongst the Israeli Arab population. People in Israel – the guide to Israeli society*. <http://www.peopleil.org/details.aspx?itemID=7822> (Hebrew)
- Antonovsky, A. (2013). *A guide for research methods in education*. Israel Open University publishing. (Hebrew)
- Ayyagari, M., Beck, T. & Demircuc-Kunt, A. (2007). Small and medium enterprises across the globe, *Small Business Economics*, 29(4), 415-434.
- Azoulai, Y. (2013). Arab employers: Discrimination in government tenders and in obtaining credit. Globes newspaper. <http://www.globes.co.il/news/article.aspx?did=1000848783> (Hebrew)
- Cahanov, S. (2012). *Increasing the supply of financing to SBEs in Israel through private equity funds*. Tel Aviv: Koret Institute. (Hebrew)
- Decker, M., Schiefer, G., & Bulander, R. (2006). *Specific challenges for small and medium-sized enterprises (SBE) in M-business*. Proceedings of the International Conference on E-Business (ICE-B 2006), Setúbal, Portugal: INSTICC.
- Drori, I. & Lerner, M. (2002). The dynamics of limited breaking out: The case of the Arab manufacturing businesses in Israel, *Entrepreneurship & Regional Development*, 14(2), 135–154.
- Fahed-Sreih, J., Pistrui, D., Huang, W. & Welsch, H. (2009). Family contributions to entrepreneurial development in Lebanon, *International Journal of Organizational Analysis*, 17(3), 248-261.
- Felsenstein, D. (2008). *Community economic development*. Jerusalem: Hebrew University, Institute for Urban and Regional Studies.
- Guba, E. G., & Lincoln, Y. S. (1994). Competing paradigms in qualitative research. *Handbook of qualitative research*, 2, 163–194.
- Hakohen R. & Zimran I. (1999), *Action research: Teachers investigate their work*, Tel Aviv: Kalil (Hebrew)
- Hammel, J. (1992). The case method in sociology – New theoretical and methodological issues. *Current sociology*, 40 (1), 1-7.
- Hammoud, J. (2011). Consultative authority decision making: On the development and characterization of Arab corporate culture. *International Journal of Business and Social Science*, 2(9), 141-148.
- Heilbrunn, S. & Abu-Asbah, K.M. (2011). Disadvantaged and embedded: Arab women entrepreneurs in Israel, *International Journal of Business and Social Science*, 2(11), 45–55.
- Hill, C. F., Loch, K.D., Straub, D., & El-Sheshai, K. (1998). A qualitative assesSBEnt of Arab culture and information technology transfer. *Journal of Global Information Management*, 6(3), 29-38.
- Inal, G. (2002). *Why do minority ethnic people start up small businesses in Britain?* First Annual International SBE-2002 Conference, University of Hertfordshire, UK.
- Israel Central Bureau of Statistics (2014). *Statistical Abstract of Israel 2013* no. 64. (Hebrew)
- Israeli Ministry of Industry, Trade and Employment (2010). *Barriers to business development in Arab ownership*. Jerusalem: Research and Economy Administration.

- Jaegers, T. (2008). Supporting entrepreneurial diversity in Europe – Ethnic minority entrepreneurship/migrant entrepreneurship, *Migracoes Journal - Special Issue on Immigrant Entrepreneurship*, 3(1), 281-284.
- Johnson, R. B., & Onwuegbuzie, A. J. (2004). Mixed methods research: A research paradigm whose time has come. *Educational Researcher*, 33(7), 14–26.
- Khatib, M. & Solomon, S. (2006). *Small businesses in the Arab sector: An empirical comparative examination*. Koret-Milken Institute, 11, 1-8.
- Levent, T.B., Masurel, E. & Nijkamp, P. (2003). Diversity in entrepreneurship: ethnic and female roles in urban economic life, *Serie Research Memoranda 0032*, VU University Amsterdam, Faculty of Economics, Business Administration and Econometrics.
- Lotan, A. (2007). *Arab women employment*. Israel Parliament Research and Information Center.
- Mathew, V. (2010). Women entrepreneurship in Middle East: Understanding barriers and the use of ICT for entrepreneurship development, *International Entrepreneurship and Management Journal*, 6(2), 163-181.
- The National Employment Panel, 2005. Jerusalem: Magness.
- Ram, M. & Jones, T. (2008). Ethnic minority businesses in the UK: An overview, *Migrações Journal- Special Issue on Immigrant Entrepreneurship*, 3(8), 61-71.
- Robson, C. (1993). *Real world research: A resource for social scientists and practitioners-researchers*. Massachusetts: Blackwell Publishers.
- Rustomjee, S. (2001). Exploring social disintegration. *Group Analysis*, 34(1), 115–127.
- Schnell, I. & Sofer, M. (2003). Embedding entrepreneurship in social structure: Israeli-Arab entrepreneurship. *International Journal of Urban and Regional Research*, 27(2), 300-319.
- Shaik, D. (2004). *Unemployment in the Arab sector: Review of the trends in the last two decades*. Jerusalem: Knesset, Research and Information Center. <http://www.knesset.gov.il/mmm/data/pdf/m00980.pdf> . Retrieved 22.2.2014
- Shkedi, A. (2003). *Words of meaning. Qualitative research–Theory and practice*. Tel Aviv: Ramot, (Hebrew)
- Sofer, M., Schnell, Y., Drori, Y. & Atrash, E. (1995). *Entrepreneurship and industrialization in Arab society in Israel*. Raanana: The Israeli Arab Society Study Center and Beit Berl.
- Stake, R. E. (1995). *The art of case study research*. Sage publications.
- Teddlie, C. & Tashakorri, A. (2009). *Foundations of mixed method research*. Sage.
- Yaffe, N. (2010). *The Arab population 2008*. Israel: Central Bureau of Statistics 101.
- Zadik, A. (2007). *Small and medium-size businesses in Israel*. Knesset: Research and Information Center. www.knesset.gov.il/mmm Retrieved 30.4.2014

Cuprinsul tezei

		Pagina
	Mulțumiri	iii
	Rezumat	iv
	Cuvinte cheie	v
	Cuprins	vi-xv
		vii
		viii
	INTRODUCERE	1
	Prezentarea problemei	2
	Ipotezele cercetării	5
	Întrebările cercetării	6
	Structura tezei	
CAPITOLUL I.	PERSPECTIVE TEORETICE	7
1.1.	Micile întreprinderi (SBEs) în lume și în Israel	7
1.1.1.	Bariere în ciclul de viață al afacerii	8
1.1.2.	Micile întreprinderi: definiții, caracteristici și factori de succes	11
1.2.	Caracteristici și factori cu privire la dificultățile în SBEs	17
1.3.	Sprijin guvernamental pentru micile întreprinderi	18
1.3.1.	Sprijin guvernamental pentru micile întreprinderi în rândul minorităților din întreaga lume	26
1.3.2.	Sprijin guvernamental pentru micile întreprinderi în Israel	28
1.3.3.	Sprijin guvernamental pentru micile întreprinderi la periferie și în sectorul arab	33
1.4.	Minoritatea arabă în Israel: un scenariu	38

	economic	
1.5.	Cultura de afaceri în sectorul arab	46
1.6.	Femeile arabe: un scenariu economic	54
1.7.	Micile întreprinderi în Israel	58
1.7.1.	Micile întreprinderi în rândul minorității arabe în Israel	62
1.8.	Definiția și caracteristicile minorității etnice a SBEs	62
1.9.	Bariere în calea micilor întreprinderi ale minorităților	65
1.10.	Micile inițiative de afaceri în rândul minorității arabe în Israel	68
1.10.1.	Caracteristicile micilor întreprinderi ale arabilor din Israel	68
1.10.2.	Bariere și provocări	70
1.11.	Constituirea și dezvoltarea micilor întreprinderi	75
1.12.	Nevoia de mici întreprinderi într-o economie globală	75
1.12.1.	Factorii care afectează dezvoltarea micilor întreprinderi și start-up-uri	78
1.13.	Oportunitățile care generează noi afaceri	80
1.14.	Rezumatul perspectivelor teoretice	84
CAPITOLUL 2.	METODOLOGIA	91
2.1.	Obiectivele cercetării	91
2.2.	Întrebările cercetării	92
2.3.	Ipoteza cercetării	93
2.4.	Abordarea prin metode mixte	93
2.5.	Cercetarea cantitativă și calitativă	95
2.6.	Studiu de caz	101
2.7.	Chestionarul de cercetare	104
2.8.	Procesul de cercetare	109

2.9.	Populația cercetării	110
2.10.	Triangulația	111
2.11.	Instrumentele cercetării	111
2.12.	Metodele analizei de date	112
2.13.	Aspecte etice	114
2.14.	Rezumatul capitolului	115
CAPITOLUL 3.	DESCRIEREA EȘANTIONULUI ȘI A REZULTATELOR CERCETĂRII	116
3.1.	Analiza rezultatelor	119
3.2.	Analiza datelor	119
3.3.	Rezultate care provin din cercetarea cantitativă	145
3.3.1.	Atributele întreprinderii	145
3.3.2.	Caracteristicile proprietarilor de întreprinderi	151
3.3.3.	Caracteristicile activității întreprinderii	157
3.4.	Rezultatele cercetării	162
3.4.1.	Capacitățile întreprinderii	162
3.5.	Creșterea și investiția i	181
3.6.	Indicele abilităților de afaceri	189
3.7.	Indicele investiției și creșterii afacerii	190
3.8.	Indicele factorilor care inhibă sau împiedică dezvoltarea întreprinderii	191
CAPITOLUL 4.	DISCUȚIE	192
4.1.	Factorii care promovează inițiativele în SBEs în sectorul arab	192
4.2.	O discuție a rezultatelor cantitative	213
4.3.	Factorii care promovează managementul în SBEs în sectorul arab	213
4.3.1.	Factorii care inhibă managementul în SBEs în sectorul arab	216
4.3.2.	Factorii care promovează inițiativele în sectorul arab	219

4.3.3.	Factorii care inhibă antreprenoriatul în sectorul arab	223
CAPITOLUL 5.	CONCLUZII	230
5.1.	Atributele generale ale afacerii și proprietarului întreprinderii	230
5.1.1.	Puncte forte	231
5.1.2.	Explicarea modelului care reprezintă întreprinzătorul/începerea afacerii	247
5.1.3.	Explicarea modelului care reprezintă factorii intrinseci și extrinseci care afectează managementul	247
5.2.	Coroborarea ipotezelor	249
5.3.	Limitările cercetării	251
CAPITOLUL 6.	RECOMANDĂRI	254
6.1.	Recomandări cu privire la cercetarea ulterioară	254
6.2.	Inovația în program	256
6.3.	Beneficiul așteptat din studiu pentru promovarea sectorului micilor întreprinderi	257
6.4	Contribuția științifică a studiului	258
	Referințe	259-265
	Anexe	265

Lista de anexe

		Pagina
Anexa nr. 1	Chestionarul	265
Anexa nr. 2	Transcrierea interviurilor	275-305

Lista de tabele

		Page
Tabelul nr. 1	Cercetarea cantitativă versus cercetarea calitativă – Comparația principiilor*	98
Tabelul nr. 2	Analiza conținutul interviurilor semi-structurate realizate cu participării cercetării	119
Tabelul nr. 3	Analiza calitativă a datelor care aparțin de caracteristicile speciale ale sectorului arab	126
Tabelul nr. 4	Descrierea atributelor afacerii, inclusiv eșantionul și după sector: variabile de clasificare (distribuția în procente și în numere absolute)	145
Tabelul nr. 5	Descrierea caracteristicilor afacerii pentru întregul eșantion și după sector – variabile continue (media, SD)	149
Tabelul nr. 6	Descrierea caracteristicilor afacerii proprietarilor de întreprinderi pentru întregul eșantion și în funcție de sector: variabilele categoriei (distribuția în procente și în numere absolute)	151
Tabelul nr. 7	Descrierea caracteristicilor socio-demografice ale proprietarilor de afaceri – întregul eșantion și în funcție de sector: variabile continue (media, SD)	155

Tabelul nr. 8	Descrierea caracteristicilor socio-demografice ale proprietarilor de afaceri – pentru întregul eșantion și în funcție de sector: variabilele categoriei (distribuția în procente și în numere absolute)	157
Tabelul nr. 9	Descrierea caracteristicilor activității întreprinderii: percepția produselor și serviciilor ca fiind inovatoare de către clienți – întregul eșantion și în funcție de sector (distribuția în procente, media, SD)	157
Tabelul nr. 10	Descrierea caracteristicilor activității întreprinderii – concurența pe aceleași produse/servicii la clienții întreprinderii – întregul eșantion și ambele sectoare (distribuția în procente, media, SD)	158
Tabelul nr. 11	Descrierea caracteristicilor activității întreprinderii: gradul de inovație tehnologică sau mijloacele necesare pentru produsul/serviciul pe care întreprinderea îl oferă – întregul eșantion și în funcție de sector (distribuția în procente, media, SD)	159
Tabelul nr. 12	Descrierea caracteristicilor clienților întreprinderii – întregul eșantion și în funcție de sector (distribuția în procente și în numere absolute)	159
Tabelul nr. 13	Descrierea tipului de consultanță primită în timpul activității întreprinderii – întregul eșantion și în funcție de sector (distribuția în procente și în numere absolute)	161
Tabelul nr. 14	Descrierea abilităților de afaceri ale proprietarilor de întreprinderi – întregul eșantion (distribuția în procente, media, SD)	162
Tabelul nr. 15	Abilitățile de afaceri ale proprietarilor de întreprinderi – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc (media, SD)	165
Tabelul nr. 16	Caracteristicile care descriu cele mai puternice aspecte	166

	ale întreprinderilor – întregul eșantion și în funcție de sector (distribuția în procente și în numere absolute)	
Tabelul nr. 17	Factorii de inhibiție în dezvoltarea afacerii	169
Tabelul nr. 18	Factorii intrinseci care inhibă sau împiedică dezvoltarea afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc (media, SD)	176
Tabelul nr. 19	Factorii extrinseci care inhibă sau împiedică dezvoltarea afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc (media, SD)	176
Tabelul nr. 20	Factorii de finanțare care inhibă sau împiedică dezvoltarea afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc (media, SD)	177
Tabelul nr. 21	Factorii inhibitori sau preventivi ai dezvoltării afacerii: Rezumatul dimensiunilor financiare – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc (media, SD)	180
Tabelul nr. 22	Descrierea gradului de investiție și creștere a afacerii – întregul eșantion (distribuție în procente, media, SD)	181
Tabelul nr. 23	Gradul de investiție și creștere a afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc (media, SD)	183
Tabelul nr. 24	Descrierea gradului de importanță a diverselor servicii în promovarea afacerii și proprietarului afacerii – întregul eșantion (distribuția în procente, media, SD)	183
Tabelul nr. 25	Gradul de importanță a diverselor servicii în promovarea afacerii și întreprinderilor – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc (media, SD)	186
Tabelul nr. 26	Descrierea opiniilor întreprinzătorilor cu privire la diverse subiecte care țin de investiția lor în afacere și creșterea afacerii – întregul eșantion (distribuția în procente, media, SD)	186

Tabelul nr. 27	Opiniile întreprinzătorilor cu privire la diverse subiecte care țin de investiția lor în afacere și creșterea afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc (media, SD)	189
Tabelul nr. 28	Contrație la indicii întrebărilor cu privire la abilitatea de afaceri	190
Tabelul nr. 29	Contrație la indicii întrebărilor cu privire la investiția și creșterea afacerii	190
Tabelul nr. 30	Contrația indicilor întrebărilor cu privire la factorii care inhibă sau previn dezvoltarea afacerii	191
Tabelul nr. 31	Factori de promovare și inhibiție în antreprenariat	198
Tabelul nr. 32	Factori de promovare în management	198
Tabelul nr. 33	Rezumatul analizei de cercetare cu două etape și studiul de caz	199
Tabelul nr. 34	Profilul populației cercetării calitative	200

Lista de figuri

		Pagina
Figura nr.1	Comparația condițiilor socio-economice între evrei și arabi (<i>Halabi, 2008</i>)	41
Figura nr. 2	SBES în sectorul arab	116
Figura nr. 3	Caracteristicile selectate ale întreprinderilor – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	147
Figura nr. 4	Caracteristicile selectate ale proprietarilor de întreprinderi – comparație între arabi și evrei	153

Figura nr. 5	Caracteristicile socio-demografice selectate ale proprietarilor de întreprinderi – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	156
Figura nr. 6	Gradul mediu de aplicare a diferitelor abilități de afaceri de către proprietarii de întreprinderi – întregul eșantion	163
Figura nr. 7	Gradul mediu de performanță al diverselor abilități de afaceri ale proprietarilor de întreprinderi - comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	166
Figura nr. 8	Caracteristicile care descriu cele mai puternice aspecte ale proprietarilor de întreprinderi - comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	168
Figura nr. 9	Gradul de inhibiție sau prevenție de către factorii intrinseci ai dezvoltării afacerii – întregul eșantion	172
Figura nr. 10	Gradul de inhibiție sau prevenție de către factorii extrinseci ai dezvoltării afacerii – întregul eșantion	173
Figura nr. 11	Gradul mediu de inhibiție sau prevenție a factorilor de finanțare a dezvoltării afacerii – întregul eșantion	174
Figura nr. 12	Gradul mediu de inhibiție sau prevenție de către factorii intrinseci ai dezvoltării afacerii - comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	175
Figura nr. 13	Gradul mediu de inhibiție sau prevenție de către factorii extrinseci ai dezvoltării afacerii - comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	176
Figura nr. 14	Gradul mediu de inhibiție sau prevenție de către factorii de finanțare cu privire la dezvoltarea afacerii – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	178
Figura nr. 15	Gradul mediu de inhibiție sau prevenție a diverșilor factori ai dezvoltării afacerii (rezumatul indicilor) – comparație între sectorul arab și sectorul evreiesc	180

Figura nr. 16	Gradul mediu al investiției în afacere și creștere – întregul eșantion	182
Figura nr. 17	Importanța medie a diverselor servicii pentru promovarea afacerii și proprietarului afacerii – întregul eșantion	184
Figura nr. 18	Evaluările medii ale proprietarilor de întreprinderi cu privire la diverse subiecte care țin de investiția lor în afacere și creșterea sa – întregul eșantion	188
Figura nr. 19	Modelul SWOT pentru antreprenoriat	228
Figura nr. 20	Modelul SWOT pentru management	229
Figura nr. 21	Factorii de promovare și inhibiție în antreprenoriat	241
Figura nr. 22	Factorii de promovare și inhibiție în antreprenoriat	242
Figura nr. 23	Factorii de promovare în management	243
Figura nr. 24	Factorii de promovare în management	244